

Տարեկան գինը 10 ռուբլ կէ տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանի խմբագրատան մէջ:

(Պատրաստողը գինում են ուղղակի
Լուսնու. Pedagogia, Muzak)

ՄԵՆԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տոն օրերէն):

Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:

Հայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԻԱԿՈՒԹԻՒՆ

Աշխատում են առանձնացնել: — Ներքին
տնտեսութիւն: Նամակ նրբանց: Նամակ
խմբագրին: Ներքին լուրեր: — Արտաքին տն-
տեսութիւն: Պրանկա: Սերբիա: «Արգրի»
յօդուածը: Նամակ Թիֆլիսից: — Մշակի
հեռագիրներ: — Ցայտարարութիւններ: — Տեղե-
կացոյց:

ԱՇԽԱՏՈՒՄ ԵՆ ԱՌԱՆՁՆԱ- ՑՆԵԼ

Գրողը, լրագրագետը իր գրա-
կան ասպարիզում գործելու հա-
մար, իր գործունէութիւնը աշող
կերպով առաջ տանելու համար,
պէտք է ապրի հասարակութեան
մէջ, պէտք է տպաւորի հասա-
րակական կարծիքի ոգով, պէտք
է միշտ արձագանք դառնայ հա-
սարակութեան ամենօրեայ տրա-
մադրութեան...

Այդ պատճառով լրագիրը, մա-
նաւանդ ամենօրեայ թերթը, միշտ
աւելի լաւ է աշողվում մեծ քա-
ղաքում, հասարակական մեծ կեն-
տրոնում, որտեղ աւելի կեանք կայ,
քան թէ մի որ և է գաւառա-
կան քաղաքում, որտեղ հասարա-
կական կարծիքը աւելի որոշ է,
որտեղ հասարակական կեանքը ա-
ւելի բազմակողմանի է:

Երկրով այդ տեսակ կենտրո-
նում կարելի է գործել: Եւ այդ
է պատճառը որ Ռուսաստանի
հայերի մէջ գրական ասպարիզում
գործել ցանկացողը ընտրում է իր
գործունէութեան համար թիֆ-
լիսի պէս մի կենտրոն, որ ամեն
կողմից, տնտեսական և մտա-
ւոր կողմից ոչ թէ միայն Նոր-
կովկասի, բայց և ամբողջ Ռու-
սաստանի հայերի համար կենտրոն
է կազմում:

Բայց դժբաղդապէս թիֆլիսը
դեռ կրում է անչափ տեղական
գոյն, թիֆլիսում դեռ ևս տի-
րապետում է բուն թիֆլիսի ան-
շարժ, նախապաշարմունքով լի,
նախանձոտ, բամբասող, դէպի ա-
մեն նոր երևոյթ անտարբեր,
կամ մինչև անգամ թշամական
տարրը...

Եմբողջ Ռուսաստանում հայոց
գրական, մտաւոր ասպարիզի լրա-
գործողը համար ուրիշ կենտրոն

չէ կայ, բացի թիֆլիսից, իսկ
թիֆլիսը, դժբաղդապէս, չէ սի-
րում, առում է գործողներին, այ-
սինքն այնպիսի մարդկերանց, ո-
րոնք որ և է գործով կամեցում
են սովորական անշարժութեանց
դուրս գալ, սովորականից դուրս
մի բան անել...

Այդ տեսակներին թիֆլիսցին
նախ և առաջ կամեցում է ոչն-
չացնել իր կատարեալ անտարբե-
րութեամբ. եթէ այդ միջոցով չէ
աշողվում հեռացնել լուսնից գոր-
ծողին, այն ժամանակ թիֆլիսցի
հայը սկսում է նրան հալածել,
նրա դէմ բամբասել, նրան մոռ-
տել, նրա երեսին ցելս գցել, նրան
խայտառակել, որպէս զի ոչնչացնի
նրան...

Բայց եթէ այդ միջոցն էլ
յայտնվում է անգործնական, գոր-
ծող մարդը, կրելով ամեն տեսակ
հարուածներ, ընդհակառակն ա-
ւելի ոյժ է ստանում, փոխանակ
թուլանալու, հարուածների տակ
ընկճվելու, — այն ժամանակ թիֆ-
լիսցին ձեռք է տալիս իր վերջին
միջոցին. նա առեւտրութեամբ ա-
ռանձնացնում է գործող մարդուն,
ամենքը նրանից հեռանում են,
ինչպէս մի ժանտախտից...

Գործողը առանձնացած է մը-
նում, հասարակութեան հետ նրա
բոլոր կապերը կտրվում են... Այս-
պիսով թիֆլիսցի հայը յոյս ունի
թուլացնել գործողի եռանդը, ան-
փաս դարձնել նրա սուր գրիչը,
անընդունակ դարձնել գործողին
իր գործունէութիւնը շարունակե-
լու, այն գործունէութիւնը որ ա-
մենքի համար աչքի փուշ է դար-
ձել...

Բայց սիրտ, եռանդ ունեցող
գործողը այդ բանիցն էլ չէ պէտք
է վհատվի: Նա այնու ամենայ-
նիւ պէտք է շարունակի իր գոր-
ծունէութիւնը, նոր սիրտ, նոր
հոգի առնելով, իր առանձնացած
դրութենից նոր ոյժ քաղելով...

Այն ժամանակ պարզ է, որ
նրա գործունէութեան մէջ կը
նշմարվի, եթէ ոչ առեւտրութիւն,
դոնէ մաղձ, նրա գործունէութիւ-
նը իր առաջվայ գրական ուղղու-
թենից ակամայ կը փոխվի փոքր

առ փոքր դէպի բացասական
ուղղութիւնը...

Դորա մէջ հասարակութիւնը
մեղաւոր կը լինի:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՆԵՐՔԻՆԻՑ

7 ապրիլ

Ժամանակը հետզհետէ փոխվում է, հին մար-
դիկները, փոսած գաղափարները տեղ են տա-
լիս նորերին: Գեռ մի քանի տարի սրանից ա-
ռաջ թատրոնը և իրական սեռի կրթութիւնը
արհամարհող երևանցին այսօր գրեթէ հաշտ-
վել է այդ գաղափարների հետ: Ուսումը և
գաղափարականութիւնը կամաց կամաց բարձրաց-
նում են իրանց լուսաւոր շտապիլը մութ և
խաւար մտքերի հորիզոնի վրա: Կար ժամա-
նակ երբ լրագիր կարգաւ մեր մէջ հազուա-
գիտ երևոյթ էր համարվում, իսկ լրագրին
փող վճարելը միանգամայն ցնորք: Բնագա և
անշուշտ կանցնի այն ժամանակը, երբ մի որ և
էնք ընկերութեան կամ ազգային հիմնարկու-
թեան համար հայը նիւթական նպաստ տալու
ժամանակ կարծում էր իր տուած փողը ճշգրիտ
է ձգում: Երբեք ուլ է շարժում այդ յեղափո-
խութեան ամենագիտաւոր մեքենան, անկասկած
կը պատասխանէր լրագրութիւնը, դպրոցը
թատրոնը և այլն: Մենք վերեւում ասա-
ցինք հին սերունդը տեղ է տուել նորին, սա-
կայն ցատում եմ տակ որ նա բոլորովին չէ
հեռացել ասպարիզից, նորա ներկայացուցիչնե-
րը մեր մէջ դժբաղդաբար սակաւաթիւ չեն:
Կան անձինք դոցա մէջ, որոնք մեկի ձեռքին
լրագիր տեսնելով կատաղում են: Իսկ եթէ մի
երկու բուբի «Երարատեան» կամ այլ ընկերու-
թեան օգտին փող են նուիրել, այստեղ և այն-
տեղ հրատարակում են, «ակապէր էքքան փող որ
հաւաքումա «Մշակ» «Երարատեան» ընկե-
րութեան» համար տեսնելը «Մշակը էտ փո-
ղերը հասցնումա «Երարատեան» ընկերութեանը»
կամ տեսնելը իսկապէս աշխարհի երեսին կայ
«Երարատեան» ընկերութիւն» թէ ոչ: Ահա
այս երակապագիտութեան զգացմունքը որպէս
մի փառաւոր դպիսի մեր պատուելի հայր նուի-
րում է «Մշակի» եօթն տարվայ գործունէու-
թեանը: Եթեմ դառնալի և տեսնելը թէ ինչ է
խեղճ թղթակցիկները: Մի քանի օր սրա
նից առաջ անցնում եմ մեր քաղաքի «Темный
рай» ասված աւետարական փողոցով, այդտեղ
ծանօթ բարեկամս, մի երիտասարդ վաճառական,
հանդիպում է ինձ և ասիտում որ մի փոքր
ուշ եմ անցնում այդ փողոցից: Ինչ կայ, հե-
տաբերութիւնս շարժված հարցնում եմ: Բա-
րեկամս հրաւիրեց նստել և սկսեց հետեւալ
ծիծաղաւոր անցքը պատմել: «Մի ժամ սրա-
նից առաջ մի քանի անձինք տաք տաք վիճում
էին: Խօսակցութեան նիւթը խեղճ թղթակցի-
կներն էին: Ու աճառականներից միքը, աւելի վա-
րճաւոր հետեւալ դատողութիւնն էր ա-
նում: «Ինչ խելքի տէր որ «Մշակի» խմբագիրն
է, նոյն խելքի տէր են և նորա թղթակցիկները:
Նայեցէ՛ք ո՛վ է Ե. Լըրը կամ ինչ մարդ է
ինչ-Բարեկամը, ևս գրանց լաւ եմ ճանաչում,
ովքեր են, ինչ կարողութեան տէր են: Լըրպէս

եւորմանակները») ու մի բան են գրում, նա
էլ ձեռաց տպում ա, հիմա տեսէք ես, Մկրտիչ
աղէն, էն հաղարների տէր Լեւոնովը որ մի բան
գրենք, նա չի տպի. հիմա մեր ենք էս քա-
ղաքում յայտնի մարդիք թէ էր. եւորմանակա-
ները:» Ահա մեր քաղաքի հարուստներից մեկի
հասկացողութեան չափը և սահմանը: Պարենք,
լրագիր հրատարակելու և կամ լրագրին թղթ-
թակցելու համար բաւական չէ երկու յարկա-
նի տներ կառուցանել, հարստութիւն, փող և
գուքանի մէջ դարձած մի քանի հաղարների
ապրանք, դորա համար խելք խելք և հարկաւոր,
խելք, և այդ խելքը ստանալու համար պէտք
է տարինեղով կուրծք մաշել չիւղայի նստաբա-
նի վրա և ոչ թէ ստոյղի ետեւում կանգնել և
մեծ մեծ փութել: Ահա, ընթերցող, մի մարդ որ
իր մայրենի լեզուով անգամ չէ գիտէ խօսել, մի
մարդ որ գեռ հասարակ նամակ գրելու ժամա-
նակ միջնադարեան ձեւին հետեւելով «չառ սե-
րով և կարտուր բարես մատուցանել ձեռք հը-
րամանցով» է սկսում, այդ մարդը յանդուում
է իրեն մի խմբագրից բարձր դասել: Բացի
այդ, նա պատմ է Լեւոնովի և այլոց հետ կը
գրենք բայց չեն տպի: Թոյլ տուեցէ՛ք ինձ
հարցնել պարոններ, մի՞թէ ձեզնում գրելու
շնորք կայ, փորձեցէ՛ք, գուցէ ես սխալվում եմ
և երանի սխալված լինէի: Երբեք ինչ ենք
պահանջում հօտից, քանի որ նորանից տասն
անգամ աւելի աղէտ և նախապաշարված է հո-
վաւ: Ո՛վ է տեսել որ եթէ մեկից բարեկործա-
կան նպատակի համար փող ուզեն, չը տուող են-
թարկվի սարսափելի անէծքի և նշովքի: Պատի
վերջին շաբաթը երկու հոգեւորական նիւթա-
կան նպաստ էին ժողովում մի աւերակ մենաս-
տանի վերանորոգութեան համար: Հոգեւորա-
կաններից միքը, սուրբ Պետրոս և Պողոս եկե-
ղեցու Տէր Է... քահանայ, դիմում է մի երե-
տասարդի և առաջարկում է ստորագրել մի
գումար: Ենթիւ տէր հայր, այսօր ինչնից
ստացել են մի երկու անգամ բարեկործական
նպատակի համար փող: Չէ պէտք է ստորա-
գրվել. քահանայ որքան պնդում է երիտասար-
դը աւելի է յամառանում. երբ արժանապատիւ
հայրը տեսնում է իր յայր ապարդիւն է անց-
նում, սկսեց սաստիկ աղաչել ըստ հայր էք,
եկեղեցի գալիս խաչ չէք հանում, ծնրագրու-
թիւն չունէք: Դուք դալիս էք Լուսաւոր
տունը լոկ ձեի համար, կանխեն, թուանայ
ձեռքերը, ինչպէս մի ժամանակ թոյլ էր: Ահա
մի այսպիսի ժամանակի մէջ ենք ապրում: մի
մարդ որ ժամ է գնում, պատկերի առաջ մոմ
է վառում, անդադար խաչակցում, այդ անձն
մեր մէջ ընդունվում է ջերմեանը քրիստո-
նեայ: Մի այլ անձն, եկեղեցու մի անկեղծում
առանձնացած գուցէ աւելի հանգիստ կընձի
տէր, մի անձն որի համար աւելի սուր և
նուիրական է հայ եկեղեցու անունը, այդ տէր
հօր կարծիքով բողոքական հերետիկոս է և
հայաստանեայց եկեղեցու անհարապատ զաւակը:
Բաւական չէ որ արժանապատիւ հայրը միայն
ինքն է այդպէս ընդունում, նա ամեն տեղ,
որտեղ հանդիպում է ուսուլ: «այս ինչ պարոնից
զգոյշ կացէ՛ք, նա հայ չէ, քրիստոնեա չէ» և
միամիտ ամբողջ հաւատում է նորա խօսքերին:
Ահա հոյիւր որը նշանակած է հուլիս երանից
աւելի մատուրապէս դարձագած հօտը:

*) Խմբագրական Թուրքերէն բառ է և կը նշա-
նակի կէս միութիւն: Աստեղ առհասարակ, այն
անձանց որոնք հետաքրքրվում են ազգային
հարցերով, վարժապետներին, մեր հարուստները
բարեհաճում են իրանց բարձրութեան վերին,
նոցա եւորմանակ կուշել:

ՆԱԽԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Վերին-Վարչի 10 ապրիլի

Վերին-Վարչի 10 ապրիլի
Գլխավոր ձեռնարկ, խնդրում եմ տեղի տալու
իմ մի քանի տողերին, որոնք պատշաճ եմ հա-
մարում առաջարկել թե ընթերցող հասարակու-
թեանը և թե այստեղի ձեռնարկից պարուն-
ներին, որպես զի ճշմարտություն և խաղաղու-
թեան այդ ցանկացողները (թղթակիցները) չը
մոռանան անտես չտանելու և զիմացի խաղա-
ղութիւն և ճշմարտութիւնը, որ ձեռնարկի
այս տարվայ մի երկու նամակների հրատարա-
կութեամբ պատեղից կասկածի տակ է ընկնում:

ա) Վերին-Վարչի (№ 16) մատ-
նանիշ է լինում դեպի ինձ ևս, որ ես ամենայն
գէպեմ գործակալի հետ համաձայն եմ, Վե-
րին-Վարչի ամուսնացող աղքատներին 12 բու-
լի եմ ստացել և այլն: Բայց այդ երկու հա-
կառական ստույգները, ճշմարտութեան է, որ
և ոչ մի կողմից չէ ստացուել: Գործակալի պա-
հանջը 2 բուլի էր և ես ինձանից եմ վճարել
այդ երկու բուլիներ և գրել: Իսկ սրան ապա-
ցող այն ժապաւնեայ տամարն է՝ որի մէջ
գրվում են բոլոր ամուսնացողները: Եւստեղ չը
կայ գրուած այդպիսի մի բան: Իսկ ստանալ և
չը գրել... սրան կարծեմ և նոյն իսկ թղ-
թակիցներն էլ կարծիք չեն տանել: Ըստ որում
նրանք ձիգն են թափում ապացուցանելու, որ
եւս ամենայն ինչ զոհում եմ ամուսնացող կողմի-
ցի համար: Եւս պակը եղել է 1878 թվի
սկզբում և ոչ այս տարի, իսկ տոմարը կայ
այժմ, և ես յանձն եմ առնում ցոյց տալ ստու-
գողին:

բ) Օրդուբաթի քահանայի թաղումը և կո-
ղովումը պահանջել 1877 յուլիսի բոլորովին
գործակալի պաշտօն և պարտքն էր և ուրեմն
անկան ինձանից, այդ գիտեմ և Վերին-Վարչի
թղթակիցը, որպէս և գրում է: Եթէ ես
գանձապետ եմ, այդ կը նշանակէ, որ ես ստա-
նում եմ ինձ բերած ամուսնացող և պահում
եմ ապահովութեամբ մինչ պահանջուած ժամա-
նակին իր տեղը հասուցանելու: Եւս է ամե-
նայն գանձապետի պարտքը, այսպէս է եղել և
իմ անկն ոչինչ:

գ) Եւսեղ տարուայ փետրուարին ագուլեցի
(և ոչ մի խեղճ գիւղացի) ոմն նախապատրաս-
տուած՝ գալիս է անդորրագիր ստանալու և երբ
կոպտութեամբ վարվում է իմ քաղաքավարի
առաջարկութեան հանդէպը, ուրեմն և պատ-
րաստ լինելով անբաւականութիւն վերկացնելու
իմ իսկ տան մէջ, եւս պարտաւորեցայ տանիցը
հեռացնելու: Սրանից իմ հակառակորդներս հը-
նարել են իմ դատաստանի և հաշտութեան գործը
իրանց միջամտութեամբ:

դ) Եւսպէս և ամենայն մի նուիրատու ոք չը
ձանաչելով կարգը և պարտքը իրաւունք է տա-
լիս իրան ինձ իղուր ձանձրացնելու, իսկ իմ բա-
րեկամներին և թղթակիցներին նույն տալու:
Եւսպէս վարվում էին և իմ նախորդի գանձա-
պետութեան օրօք, երբ այդ պարտքը նոյնպէս
և նոյնքան ընկեր և գործակից էր իր այժմեան
ոսոխ գործակալի հետ և ներկայ անբաւականու-
թեանց հիմքը այն միջոցին է գրուած:

ե) Վահանաների տանիցը Լճիմանին եղել է
Սիսոգի կարգաւորութեամբ, Տէր-Վաղուգին,
որպէս արգելք լինողը շնագրամի մուտքին,
որը Վերին-Վարչի քանի մի տարի է ահա
գծուարանում էր տալու, ևս և նրա բարեկար-
գութեան հին հաշիւները Լճիմանին հետ: Իսկ
ազատամիտ Տէր-Սիսոգին իր գեռու քա-
հանայութեան սկզբում ցոյց տուած երկու բու-
լուով պատարագելու չափազանցութիւնը և
կրօնաստեղծութեան հետ և բնագիտութեան ու-
սուցչութիւն խառնելը և այլն: Իսկ իմ առանձին
պահանջը նրանից եղել է՝ ոչ թէ յայտնել մի
պարտքի խոստովանութիւնը, այլ ար-
տաքող եկեղեցական կարգի չը խոստովանանել
սրան և նրան և չը խառնել ընտանեկան հար-
ցերումը: Եւսպիսի սովորութիւններ ունի այդ
քահանան, որպէս զի յետոյ տեղիք չունենայ
անշողոք որթը այս և այն առաջին հա-
մարուած անձին շողոքորթելու: Բայց որ գը-
լաւորն է և եւս հաստատապէս տեղեկացայ,
այդ քահանան ինձանից բողոքել էր Վերին-Վարչի
կաթողիկոսին և ուրեմն գնացել էր ապացուցա-
նելու իր իրաւացի փաստերը: Եւս լաւ գի-

տե և Վերին-Վարչի թղթակիցը, ըստ ո-
րում իրեւ լուր ըստ ժամանակին փութաց հա-
ղորդելու և ոչ չէ հնազանդութեան հարցը,
ուրեմն ով կամենում է ապացուցանելու նա և
գնում է:

զ) Վերին-Վարչի պարտք եմ համարում մի
անգամից ասել, թէ իմ շարադիւր բարեկամներին
և թէ պ. թղթակիցներին, որ գանձապետ և
գործակալը առանձին անձինք են և ամենայն
կերպով հեռու իրարից, գանձապետը միայն փող
է ստանում և պահում, ինչպէս ասացի նա չը
գիտեմ և ամենակին փող չունէ գործակալի բա-
րեկարգութեան կամ շարադիւրութեան մասին,
այդ ժողովուրդի և իշխանութեան բանն է,
ուրեմն անպատասխանատու է այն զգալարու-
թիւններին, որը թղթակիցները հնարում են:

է) Իսկ այդ բոլորից յետ, ասենք. Վերին-
ցին այն աստիճան և այնպիսի ունայնամիտ և
խռովաւոր է, որ իղուր և չնչին բանի համար
կրօնափոխ լինի, կամ մտածի լինելու, որ-
պէս ուսուցանում են պ. պ. թղթակիցները, և
երկուքն են յայտնում: Եւս պարտք, աւելի լաւ
կը լինէր, որ այն ձեռք բարոյաւ ճշմարտասի-
րութիւնը և խաղաղութիւնը նախ և առաջ ինք-
ներդ ունենային և ապա ուսուցանէին: Եւս որ
Վերին-Վարչի, «Լուսինի» լուսինն է» և ուրեմն
Վերին-Վարչի Լուսինի և Լուսինի Լուսինի
ձեռք անցնալ տարուայ նամակներում: Իսկ
այժմ... բայց եթէ այդ սուտ է, ուրեմն գուր
շողոքորթում և ետքում է: Եւս թողք մեզ,
մենք ձեզ չենք հաւատար:

Զ. Ա.

ՆԱԽԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

Կիրակի, 22 ապրիլի ԹԻՖԼԻՍԻ Սօրանիայի
դահլիճում պ. Սրգաթ Թոփչանյանի նախ-
կարգաւոր է մի հրապարակական դատաստա-
նութիւն հայերէն լեզուով «Պատրիարքի կարծիքը
հայերի մասին» վերնագրով: Սկիզբը 8 ժամին
երկուցիւն: Տոմարները կարելի է ստանալ
Վերնորոնական գրախանութեանցում:

Շնորհակալութեամբ ստացանք Բրիտանական
արտասահմանեան Սատուածաշնչի ընկերու-
թեան կողմից վրացերէն լեզուով տպված
Սաղմոսներ: Կիրքը շատ գեղեցիկ կերպով
տպված և կազմված է և արժէ ընդամենը 25
կոպէկ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՐԳԻՅՑ մեզ գրում են հետեւեա-
լով: «Սյուրից հայ-հասարակութիւնը շատ
հետաքրքիր է իմանալ թէ վերջին ուսու-
թիւրքայ պատերազմի ժամանակ Վրացիների
գաւառի հայ գաղթականների համար հա-
ւաքված դրամը այժմ որքան է մնում, ում
ձեռքին է և ի՞նչ միջոցն այժմ չը բաժանած
է մնում: Եւս կարգաւորութեան են սպասում
որ չեն գործ դնում նոյն իսկ յօդուտ Վանի
և Վրացիների կողմից հայ աղքատներին, ու-
րիշակ նրանց դպրոցներին խելացի կերպով
օգնելու համար: Ս. Պետերբուրգի հասարակու-
թիւնը յոյս ունի, որ «Մշակ» խմբագիրը, որ
ինքն անդամ է մասնագործի, և մի ժամա-
նակ քարտուղար էր այդ մասնագործի, այդ
մասին ճիշդ տեղեկութիւն կը տայ գործով
հետաքրքրվողներին: Ս. Պետերբուրգում էլ,
որպէս ասում են, կայ մօտ հինգ հազար
բուլը գումար գաղթականների համար հա-
ւաքված: Հետաքրքիր էր լինէր տպված տես-
նել նուիրատուների ցուցակը և հաստատ ի-
մանալ ում ձեռքին է դրամը:»

ՄԵՏՆԱԿԱՐԳԻՅԱՆ մեզ գրում են: «Ձեզ
յայտնի է որ պ. Սեփ. Եւստիպի Սկրուեան Թա-
լիքանը նուիրել յօդուտ մեր ուսումնարանին
4000 բուլը: Փողը արդէն ստացված է: Մը-
խիթարական էլ այն է, որ պարտքը ջերմ
սրտով խոստանում է իր նամակում ապագա-
յումն էլ չը գաղաղանի իր օգնութիւնները
իր բազմակարգ հայրենիքին: Վաստէ հնչ,
նոյնպէս, որ և պ. Սարգիստի Սիրգայանին էլ,
որ ապրում է Թիֆլիսում, կը մտաբերի իր
հայրենիքը: Եւ ինչպէս չը յուսալ քանի որ
նա այնքան առատաբանութեամբ գնացել
անկարօտ Թիֆլիսը:»

Հետեւեալ գէպը պատմում է մեզ մեր
թղթակիցը ԱՅՈՒՐԱՆԻՅԱՆ: «Աւագ հինգ
շաբթի գիշեր, Բրիտանի չարչարների խոր
հուրով կատարվում ժամանակ, երբ ճրագնե-
րը հանգրվան եկեղեցում, յանկարծ բարձրա-

յաւ մի աստիկ աղմուկ: Շտապեցին ճրագ-
ներ վառել և ի՞նչ յայտնվեց. մի քանի ան-
կարգ պատանիներ աշխատում էին մութ ժա-
մանակ մարդկանց գրպանները դատարկել:
Պատանիներից մի քանիսն իրեն, որոնք այդ
տեսակ հանդիսաւոր փողով Սատուածու տու-
նը գողութեան ասպարէզ դարձրին, կարճա-
ւորեցին: Միթէ այդ պատանիների ծնողները
մեղաւոր չեն, որ չեն աշխատել բարոյապէս
կրթել իրանց զաւակներին:»

ԳԱՅԱՆԻՅԱՆ մեզ հաղորդում են, որ «Մշա-
կի» մէջ տպված լուրը իր թէ այդ գիւղացի
մի պարսիկ մի հայ կին է փախցրել, սխալ է:
Սի ասորի կին փախցրած է պարսիկ Կաւա-
լու գիւղի շրջակայքում գտնված ասորիների
գիւղից: Կաւալուցիքը վերաւորված են այդ
լուրը տպելու պատճառով: Նոքա գրում են,
որ եթէ այդպիսի գէպը պատահէր, նոքա
մեղաւորին արի կանցնէին: Սխալում ենք, որ
մեր թղթակիցներից մէկը սխալ տեղեկութիւն
է ստացել և մեզ հաղորդել:

Վ. ԱՅՈՒՐԱՆԻՅԱՆ մեզ գրում են, որ կրուպ
հիւանդութիւնը երկրանից շատ զոհեր է
տանում: Ագուլցիքը «Հաղարարիկից» բերել
տուլիս, իրանց գիւղում ման ածեցին, բայց
հիւանդութիւնը աւելի աստիկացաւ: Նրբ
պէսք է ագուլցիքը համոզվեն, հարցնում է
թղթակիցը, որ հիւանդութեան համար ի-
րանց միայն բժիշկ է հարկաւոր:

ՇՈՒՇՈՒ հայ դպրոցների հոգաբարձութիւնը
շնորհակալութիւն է յայտնում պ. պ. Ներսէս
Բարսեղյանին և պ. Թադէոս Թամիրեան-
ցին, որոնցից առաջինը ընծայել է օրիորդա-
կան ուսումնարանին 30 բուլը, իսկ երկրորդ
հոգեւոր դպրոցին 75 բուլ:

Մեզ հաղորդում են ՄԵՏՆԱԿԱՐԳԻՅԱՆ, որ
այնտեղի երիտասարդները դարձեալ մի հայ
ներկայացում են տուել յօդուտ ուսումնա-
րանի: Ներկայացումը գոյացել է զուտ ար-
գիւնը 100 բուլը:

Մեզ հաղորդում են ԱՅՈՒՐԱՆԻՅԱՆ, որ այն-
տեղի ուսումնարանը ողորմելի վիճակի մէջ է:
Ժողովուրդի մէջ լուր է տարածված իր թէ
ուսումնարանապետան փողերը և տոկոսներ
թղթերը անհետացել են: Հասարակութիւնը
հաշիւ է պահանջում հոգաբարձութեանցի:
Թղթակիցը առաջարկում է, որ հոգեւոր իշ-
խանութիւնը քննութիւն նշանակէ:

ԱՆԵՔԱՆԱՆԻՅԱՆ մեզ հաղորդում են
հետեւեալ մանրամասները ուսուցչական ժո-
ղովի մէջ պատահած թանաքամանազու-
թեան մասին: Պ. Հայրապետ Ղուկասեանը որ
ուսումնարանի աւագ ուսուցիչ է համարվում
կասկածելով, որ «Մշակ» № 33-ի մէջ
տպված նամակի հեղինակը ուսուցիչ Մուշեղ
Մամիկոնեանցի է, խորում է նրանից մատնա-
դարանի բանալին: Նրբ Մուշեղ Մամիկոնեան
ուսուցչական ժողովի մէջ հարցնում է պատ-
ճառը, աւագ ուսուցիչ պ. Ղուկասեանը
հայցադրեցրով է պատասխանում և վերջը
յայտնում է, որ նամակի հեղինակը Մ. Մա-
միկոնեանցի է: Ահա վերջինի պատասխանը.
«Եթէ ես եմ նամակի հեղինակը, բոլորը
թղթեցէ իմ երեսին, ապա թէ ոչ ես թղթեմ
նրա երեսին, ով չը կարողանայ հաստատել:
Այդ խօսքերից յետոյ աւագ ուսուցիչ պ.
Հ. Ղուկասեանը թանաքաման է պցում ամ-
բաստանվածի գլխին, որ կարող էր վերջ
ստանալ, եթէ գլուխը չը հեռացնէր: Մենք
զգովանքով նայում ենք այդ անցքի վրա: Այդ-
պէս կարելի է վարվել միայն հասարակական
աներում և միկիտանների խանութներում:
Մի ուսումնարանի մէջ, որ գտնվում է Վե-
հափառ Վաթիկոսի հսկողութեան տակ,
այդպիսի վարմունքը դատապարտելի է: Յոյս
ունենք, որ թէ նորին Վեհափառութիւնը
և թէ ուսումնարանի հոգաբարձուները ու-
շաղթութիւն կը դարձնեն այդ անցքի վրա
և կարողանան մեղաւոր ուսուցիչներին, որպէս
զի նոքա չը կարողանան կրկնել իրանց լիբը
և յանդուգն վարմունքը:

Մեզ հաղորդում են ՆԻՆԻԱՆԻՅԱՆ, որ այն-
տեղ մի քանի երիտասարդներ օրերումս մի-
տաղի են ներկայացնել «Արշալ» II յօդուտ
«Արարատեան ընկերութեան»:

ՆԻՆԻԱՆԻՅԱՆ մեզ գրում են, որ այնտեղ
նուիրատուութիւններ են հաւաքում յօդուտ
Սահակաւորեան օրիորդաց ուսումնարանի:

Պ. Սարգիս Նալբանդեանից ստացանք մից
բուլը յօդուտ «Արարատեան ընկերութեան»,
որ ապաւիկ էր մնացել հայ ուսանողներից
ԹԻՖԼԻՍԻՍ տուած ներկայացումից:

Վ. ԱՅՈՒՐԱՆԻՅԱՆ մեզ գրում են, որ Վե-
հափառ Վաթիկոսից ուշադրութեան առ-
նելով Գողթնեաց դատաւի գործակալ տէր
Մովսէս Մեղիք-Ստեփանեանի անկարգութիւն-
ները, բարեհաճել է հրամայել, որ այդ
խռովարարին խալտ. հեռացնեն Ագուլիսից:
Բայց քահանայի պատճառ. բերելով իր կեղ-
ծեալ հիւանդութիւնը, տակաւին թափա-
ռում է Ագուլիսի փողոցներում և դեռ ևս
նորանոր խռովութիւններ յարուցանելու է
աշխատում: Նամակագիրն աւելացնում է,
իսկ քահանայի ուշանալու պատճառն այն
էր, որ դատաւի տօների հունձքը հնձէ
և յետոյ հեռանայ Ագուլիսից, բայց դրանից,
նա մի նոր դատ է սխալել իր ծխական ժո-
ղովուրդի հետ, պահանջելով մի դուժար, որը
եթէ չը տան, չի գնայ: Կաւ կը լինէր, եթէ
հոգ. իշխանութիւնը ուշադրութիւն դարձ-
նէր, թէ ի՞նչ փող է այդ որ քահանայն պա-
հանջում է:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՖԻՐԱՆՍԻԱ

Վերջին ժամանակներս Ֆրանսիայում ժո-
ղովուրդական կարծիքը բացառապէս զբաղված
է ուսուցչ. կայսրի դէմ կատարված եղեռ-
նագործութեամբ. այս մեղաւարտ գործը ոչ
թէ միայն զոհանք է յարուցանում ժողովուրդի
ամեն դատաւարի մարդոց մէջ, այլ ամենքը
ապշած զարմացած են մնացել այն պատճա-
ռով, որ եղեռնագործութիւնը կատարվել է մի
այնպիսի անձի դէմ ինչպէս Ալեքսանդր II է,
որին ժողովուրդը ամենայն իրաւամբ «ազա-
տիչ» անունն է տալի, որովհետեւ նա ապա-
տեց ժողովուրդին իր դատաւոր սեւ ստիւ-
թեան կապանքներից, նա հարկահանութեան
ձեւի մէջ ամբիջ փոփոխութիւններ արաւ, և
վերջապէս նա իր քսանամեայ խաղաղ տիրա-
պետութեան միջոցին այնքան ծառայութիւն
ներ արու մանուկ Ռուսաստանին. և այսպիսի
անձնաւորութեան դէմ է որ մի եղեռնագործ,
իրան ժողովուրդի իրաւունքները պաշտպանող
մի ինքնաւոր կուսակցութեան անդամ կոչե-
լով, յանդուգն է ձեռք բարձրացնել:

Ռուսաստանի յետադէմ կուսակցութիւնը,
ինչպէս և ամեն երկրում, աշխատում է, որ
այդ յանցանքը երկրի յառաջագէտ կուսակ-
ցութիւնների մոքի ծնունդ համարեն, բայց
նեւօպական թերթերը թոյլ են տալի իրանց
համեստաբար կարծելու որ Ալեքսանդր II այն
մարդը չէ, որ այս կամ այն կուսակցութեան
խօսքերի ազդեցութեամբ շարժի. այդ լրագիր-
ները յոյս են յայտնում, որ կայսրը այդ դէպ-
քը մի յիմարութեան կամ մի ցնորամուտ-
ութեան արգասիք համարելով դարձեալ կը
շարունակէ առաջիկայ պէս իր առաջադիմու-
թեան ընթացքը, որով նա մի գեղեցիկ ա-
պացոյց կը տայ թէ իր վեհ մեծանունու-
թեան և թէ իր քաղաքական մեծ հանձարի
մասին. բայց այս այդ լրագիրները յոյս են
յայտնում, որ նորին Սեծութիւնը լաւ կը
հասկանայ, որ մի մասնաւոր անձի մեղքի
հետեւն քննելը չեն ծանրանայ ընդհանուր
Ռուսաստանի ծակաւայրի վրա:

Ռուսաց եկեղեցում մի մեծաշուք մաղթանք
կատարեցին կայսրի ազատութեան մասին:
Նէստոր վարդապետը բոլոր եկեղեցականնե-
րով մի շքեղ ժամատուութիւն կատարեց:
Ամբողջ այնքան բազմաթիւ էր որ նրանցից
շատերը եկեղեցում տեղ չը գտնելով, դրանն
էին կանգնած:

Եկեղեցու առաջին կարգերում նշմարվում
էր Ռուսաստանի իւրաքու զեապան իշխան Օր-
լով. նրա երկու կողմում կանգնած էին նրա
երկու որդիքը, իսկ փոքր ինչ հեռաւորու-
թեամբ նրան շքապատեղ էին դնապանապա-

բոլոր պաշտօնականները, գրեթե բոլոր ազգերի
ընտանիքներն ու հիւսիսայինները, որոնք բնակ-
վում էին Փարիզում, ներկայ էին այս մեծա-
շուք հանդիսին, որը տեղի ուղիղ կէս ժամ:
Այդ օրը երկրորդն է հետեւեալ օր առաւօ-
տեան բազմաթիւ պաշտօնատէր անձինք այ-
ցելում էին դեպքանին շնորհաւորելով իւրեք
ազատութիւնը: Փոքր ինչ յետոյ Ալեքսանդր
II Վայրկից մի հեռադիւր ստացիւցաւ, որի
մէջ Վայրկը շնորհակալութիւն է յայտնում պ-
ծիւ Նրկիւնին նրա շնորհաւորութեան մասին:
Յիշատակն է Անգլիան համաձայնեցին վեց
ամսով աւելի երկարացնել իրանց առեւտրա-
կան այն դաշնագիրը, որը պէտք է ներկայ
տարվայ դեկտեմբերի 31-ին վերջանայ: Այդ
ժամանակամիջոցում երկու պետութիւններն
էլ ժամանակ կը վստահեին զալ դաշնագրի
յօդուածները աւելի լաւ գննելու:

ՍԵՐԻՍԱ

Հէնց այն րօպէին երբ Սերիայում լուր
տարածվեց Ռուսաց Վայրկը դէմ կատարված
երկուսորոշութեան մասին, գրեթէ հէնց
այդ մի է նոյն ժամանակ ամբողջ Սերիա-
յում կայծակի արագութեամբ և մի ուրիշ
լուր տարածվեց, որը իր եղբայրութեամբ շատ
նման է Ռուսաստանում կատարված երկու-
սորոշութեանը:

Մի օր երբ իր սովորութեամբ Սերիայի
կառավարիչ իշխանը մի բանակի օգնականի
հետ ուղեկցած զուրա էր եկել Նիշում զբօս-
ներու, և հէնց այն րօպէին երբ նրանք ան-
ցել էին համալսարանի շէնքերը, յանկարծ
նրանց հետք մի աստիկ պայթիւնի աղաղակ
լսեցաւ և բոլոր շրջանները ծածկվեցան
փոշով ու ծխով: Այդ պայթիւնը առաջացաւ
մի գնդի ճայթեղում, որի կորուստը զիւլեղով
բանակի օգնականին, վիրաւորեցին նրան, բայց
իշխան Միլան անմիջապէս մնաց այդ սարսափելի
փառաբան:

Ճայթիւնը ուսմբը նրանց անցնելուց մի
քանի րօպէ առաջ գրված էր նրանց անցքի
վրա և ծածկված էր հողով: Ռուս հաստա-
տակէս ստուգված չէ թէ արգիօք, յիրաւի,
իշխանի կեանքը դէմ մի եղեռնագործութեան
զիտաւորութեամբ է գրված եղել այդ ուսմբը
թէ նա, գտնվել է այնտեղ պատահական
դէպքով:

ԱՐԱԳՐԻՆ 804-ՈՒՍՈՐ

Զատիկ առաջին օրն ալ Կուրուշէշմի հայ
և յոյն ժողովուրդը մէջ սիրայիլ բարեկամու-
թեան և կրօնական հաշտութեան եղբայրութեան
զովիլի օրինակ մ'ընծայող դէպք մը տեղի
ունեցեր է:

Յունաց եկեղեցւոյն մեծաւորը, որոյ հա-
ճար խիստ լուսավա և ուսումնական անձ մէն
կըսուի: Ճրագալոյցի շաբաթ երկուշին յառ-
կապէս Կուրուշէշմի մեր հայոց եկեղեցին
գալով, ի զինաց ժողովուրդեան կը յայտնէ թէ
հետեւեալ կիր. օրը Ս. Յարութեան պատկե-
րը զուրա հանելով թափօր կատարելու առնել,
հայոց եկեղեցին ալ մտնելով պատուել կը
փափաքեն, ուստի կը խնդրէ խմեալ թէ պի-
տի կարեւորն ընդունելութիւն գտնել:

Թաղ. Խորհուրդը ամենայն հաճութեամբ
զերեւը ընդունելու պատրաստ ըլլալին յայտ-
նելով հետեւեալ կիր. առաւօտ յոյն եկեղե-
ցականը զգեստաւորեալ Ս. Յարութեան պատ-
կերը թափօրի հանելով, անթիւ ժողովուրդեան
մը բազմութեամբ, երբ հայոց եկեղեցւոյն ա-
ռաջը կը հասնին, կը սկսին երկու հայ և
յոյն եկեղեցեաց զանազաններ հնչել միաբե-
րան: Մի և նոյն պահուն յոյն եկեղեցականը
և ժողովուրդը մեր եկեղեցին կը մտնեն, որ
ատեն եկեղեցւոյն Աւագ քահանայն դեռ սե-
ղանին վրայ կը պատարագէր:

Հայ դպիւրը, Յարեալ Քրիստոս տալով կը

զիմաւորեն յոյն եկեղեցականներն, որոնք սեղա-
նին վրայ եկնելով կողջագութեն և սիրոյ համ-
բուրիւ կընդգրկախառնին մեր քահանայից
հետ, ապա օրհնութիւն տալով ժողովուրդեան:
սեղանին վրայ հայաբարբառ Յարութեան Ա-
ւետարանը կընթերցուի յոյն մեծաւորը ինչ-
պէս որ սովորութիւնն է անոնց, Ֆէնէքի մայր
եկեղեցւոյ մէջ յերեկին ճաշու ժամուն: ամեն
քրիստոնէսաց ազգաց ինչուա կարգալ ի լուր
ժողովուրդեան նոյն Յարութեան Աւետարանը:
Աւետարանի ընթերցումէն յետոյ, յոյն քահ-
անայը և ժողովուրդը կենալով կը աղաչեն
մինչև պատարագին աւարտմանը, որմէ կտքը
մեր քահանայներն զգեստաւորեալ և ժողո-
վուրդն ալ միառնել աւանդով, նոյնպէս թա-
փօրէ և հայոց եկեղեցին քրիստոնէ Յունաց և
եկեղեցին կուղղուին:

Տեսնելու արժանի բան է արդարեւ որ հայ
և յոյն եկեղեցականը և ժողովուրդը, ամենքն
ի մի համախմբեալ այգախի կրօնական բարձր
արարողութեան մը մէջ, երկուքն ալ քրիստո-
նէական կատարեալ ներողամտութեամբ ու
եղբայրութեամբ իրարու եկեղեցիներն պա-
տուել կը փութան և իրեն եղբայր միատեղ
կրթմանն և եղբայրութեամբ միացեալ իրենց
եկեղեցականաց հեռակրթի:

Փափօրը Յունաց եկեղեցւոյն առջևը հաս-
նելով, նորէն երկու եկեղեցեաց զանազաններն
կը սկսին ամենայն ուժգնութեամբ հնչել,
որոց հետ կընկերանան այս անգամ նա ևս
հրաշքներու աշտոյնն պայթիւններ ու բռն-
բիւններ, որ ատեն յոյն եկեղեցականաց հրա-
ւիրմամբ մեր եկեղեցականը, ետեւումն ալ
ժողովուրդը, եկեղեցին մտնելով հայ զարաց
Յարեալ Քրիստոս տալիքութեամբ, քահ-
անայը քովի դրնէն սեղանին մէջը կը մտն-
են և խորանին վրայ դրուած Խաչն ու Ա-
ւետարանը համբուրելէն յետոյ, մեր քահա-
նայը խաչահանգիստ մը կը կատարեն և պա-
տարագիւք քահանայն իւր ձեռքի Անուայ փայ-
տով օրհնելով բոլոր ժողովուրդներն, կը մեկ-
նին յունաց եկեղեցին և դարձեալ թափօ-
րիւ մեր եկեղեցին գալով, հանդէսը կաւարտի:

Ներկայ դարուս մէջ, Հայկական և Յունա-
կան երկու Արևելեան քոյր մեծ եկեղեցեաց,
ժժ դարու արժանի անխորհուրդեան և եղ-
բայրութեան գերազանց օրինակն այս ա-
ռաջին անգամն է որ մեր տեսութեանն ու յիշո-
ղութեանը կը ներկայանայ Կուրուշէշմի մէջ:
Նրանի թէ այն անխորհուրդեան ու եղբայրա-
սիրութիւնը մանաւանդ գաւառաց հայ և
յոյն եկեղեցեաց, եկեղեցականաց ու ժողովու-
րդը մէջ ալ յառաջ գալու բարի օրինակ մը
եղած ըլլար:

ՆԱՍՏԱԿ ԹԻՒՐԻՒՍՅՈՒՅ

Կ. Պօլս 5 Ապրիլ

Մամբէտս Սրբազան պատրիարքութեան
փոխանորդ կարգուելէ ի վեր ազգային գոր-
ծերն կանոնաւոր կերպով կը յառաջանան, վար-
չութիւնը և Մնայուն յանձնաժողովը իրենց
նիստերն կանեն և աշխատութիւններն կը շա-
րունակեն: Պատրիարք Սրբազանը հրաժարա-
կանի կոսքը չանէր առ այժմ և Օստիկ օրն
Մայր-եկեղեցի պատարագ կը մատուցանէ:
Օստիկ օրն առթիւ սովորութիւն է Սրբա-
զան Պատրիարքի այցելութիւն անել, սակայն
այս այցելութիւնը ներկայ տարիս արտաքոյ
կարգի փայլուն եղաւ և համարուեցաւ մի հա-
մակրական ցոյց ազգի կողմէն առ Վերսէս Սը-
բազան: Բնդունելութեան օր որոշուած էր ապ-
րիլի 2, Օստիկ ր. օրն, ձիւղ կէսօրին նոյն
օրն այցելուներն ժողովեցան ի Պատրիարքարան
և անտի հանգիստը կերպով ներկայացան գա-
ցին Պատրիարքի տուն: Դառն ներկայացաւ ազ-
գային երեսփոխանական ժողովն իրեն գլուխ ու-
նենալով Պ. Տեգրան Լուսուֆեան, փոխ-Լուսեա-
պետ Վաղ. ժողովոյ, Պ. Լուսուֆեան մի գրա-
ւոր ուղերձ մատուց առ Սրբազան շնորհակա-
լութիւն յայտնելով ազգի կողմէ և փափագ որ

Վերսէս Սրբազան իւր աշխատութիւններն ազ-
գին նուիրել շարունակէ: Պատրիարք Սրբազան
պարտու պատշաճ կերպով պատասխանելէ յե-
տոյ երեսփոխանը քաջուցան և ներկայացաւ
Վաղ. վարչութիւնը, յետոյ ներկայացաւ հոգի-
մեական հայոց Զակարիան մասի երեսփո-
խանական ժողովոյ մի պատգամաւորութիւն:
Այդ ընդունելութիւնը շատ որոշաւոր եղաւ:
Պատրիարք Սրբազանը համբուրեց պատգամա-
ւորաց ճակատներն, պ. Թովմաս Լսայեան հը-
նովմական եղբայրը զգացմանց թարգման կը
լինէր առ Ս. Պատրիարքն, պ. Լսայեանի խոս-
քերն շատ գեղեցիկ էին և մեծ տպաւորութիւն
արին Սրբազանի վրա: Այսօր ամենէն աւելի
այդ ճառի վրա կը խոսուի: Դա կը համարուի
մի յառաջարկն որ պիտի ամրագնդէ հայ ազգի
բաժանեալ մասունքներն սիրոյ կերպով և ազ-
գայնութեան ոգով և քանի կը մտածեմք թէ
որքան կարօտ եմք այսօր իւր հայ ներկայանա-
լու աշխարհի առանց կրօնական վէճերու կա-
րեւորութիւն տալու այնչափ աւելի գոհ կըլլամք
և ուրախ պ. Լսայեանի արտասանած խօսքերէ:
Սոյն պատգամաւորաց մէջ կը գտնուէր մի քա-
հանայ ևս (Օրմանեան շ. Մաղաքիա: Սրբա-
զանը նորեկ պատգամաւորութիւնն որ հաճն
նստել և չը մեկնել փութով. Պատրիարք Սը-
բազանը առ պատգամաւորութիւն ուղղած խոս-
քերու մէջ հետեւեալն կասէ «Հայաստանեայց
եկեղեցւոյ կողմը Հայ ժողովուրդի տէրն չէ
այլ պաշտօնակէն, ամենքն ալ Ս. Եփեսոս Կա-
թողիկոսէն սկսեալ մինչև ց'առաջագոյն ազգին
ճառալեւու կողմէն եմք, ազգն է մեր տէրը և
ոչ թէ մեր ազգի տէրը: Պատգամաւորութիւ-
նը կը նստի Սրբազանի շուրջը, ընդունելու-
թեան կարգը Վաղային ընկերութեանց կուգայ
նաեւ կը ներկայանայ Լրարատեան ընկերու-
թեան պատգամաւորութիւնը որ շատ հանդիսա-
ւոր կերպով կը լինի: Բնկերութեան գիւնը,
գործադիր ժողովը և վեց ընկերը, յորոց երեքն
ազգային երեսփոխան են կը մատնեն առ սրբա-
զան որ ոտքի ելած կընդունի զերեքը, ինչպէս
նաեւ առաջ ևս, Լրարատեանի ընկերութիւնը
գրաւոր ուղերձ կը մատուցանէ, յորում փափագ
կը յայտնէ միշտ ազգին բաղբի դեկավոր տես-
նել Վերսէս Սրբազան որոյ ջանից շնորհիւ
Հայաստանի տառապանքներն փութով վախճան
գտնելու հաւատն ունեն կասէ և շնորհակալու-
թիւն կը յայտնէ յանուն Ս. Կաթողիկոսի և
Տաւրոսի առ Վերսէս Սրբազան որ ազգի փր-
կութեան և դատարարութեան համար չը նստէր
ոչ և է աշխատութիւն: Սրբազանը յուզեալ ոգ-
ւով այս երիտասարդաց կը պատասխանէ Կ'օրհ-
նէ նոցա ջանքերն և կասէ թէ աշխատեցէք
կընթեցէք ստուապեալ Հայաստանը: Գետոյ կը
ներկայանան Կ'պրոքստիւրաց, Կ'իւրիկան և ուրիշ
ընկերութեանց ներկայացուցիչներն որք նմա-
նապէս գեղեցիկ ատենաբանութեամբ իրենց
երախտագիտութիւնն կը յայտնեն:

Սրբազան նաև սիրալիլ յայտարարութեամբ
հայրական յորդորներով Կ'օրհնէ և կը քաջա-
լերէ Հայաստանի համար աշխատող ազնիւ
ընկերութիւններն:

Լսալիսով կը վերջանայ սոյն աւուր գեղե-
ցիկ հանդէսն. Վերսէս Սրբազան խիստ շատ
գոհ կը լինի իւր դէմքն կը յայտնէր արդէն
թէ ինչ տեսակ զգացումներով կը յուզուի
տեսնելով իւր շուրջը հայ ազգի ամեն կարգի
ներկայացուցիչներն, ամենքն ալ ազգի վերու-
թեան հաստատ հաւատն կը դառնեն:

Ուստիոյ դեսպանի կողմէ ընկեր. թարգման
ևս Պատրիարքն գալով կը շնորհաւորէ դես-
պանի կողմէ, նոյնպէս թէ թիւրք և թէ դես-
պանական զատէ բարձրաստիճան անձինք կու-
գան մատուցանել իրենց շնորհաւորութիւններն
առ Սրբազան, ևս Սրբազանն նոցա փոխադարձ
այցելութիւններ կը մատուցանէ:

Երբ կը լսուի թէ Ռուսիոյ Կայսեր դէմ
եղած դաւաճանութիւնը ունայն ելած է, Վեր-
սէս Սրբազան անմիջապէս հեռագրով իւր խն-
դակցութիւնը կը յայտնէ առ արտաքին գործոց
պաշտօնատունն Ռուսիոյ, ևս միանգամայն Ռու-
սիոյ դեսպանին:

Հանձնաժողովներու թիւն կը ստուարանայ,
կիմանալով թէ Բնդիւր կառավարութեան կող-
մէ կարգուած է մի մասնաւոր յանձնաժողով,
Հայաստան երթալու, Հայաստանի սահմաններն
զցելու հայոց բարքն ուսանելու և քերական

վրա պէտք եղած տեղեկութիւններն ստանալ
պաշտօնն յանձն առած է, սոյն յանձնաժողովը
5 անգղիացիներէ բաղկացեալ արդէն Պօլսն է
և քիչ օրէն կը մեկնի աստ դէպի Հայաստան:

Հոգիմեական հայոց վէճերն կը շարունակեն,
Հասուն յաղթանակը կը տանի, կառավարութեան
կողմէ կընդունի իւր Պէրաթն և կը լինի
պատրիարք և կաթողիկոս հոգիմեական հայոց,
սակայն կասեն թէ այդ Պէրաթն իւր փափագին
համեմատ չէ ևս մեծապէս կը հարուածէ rever-
sus կոնգրէս. Հասունեանք իսկ այժմ սկսած
են բաժանում ունենալ մէջերէն և շատերն կա-
սեն թէ քանի որ նոյնիս Հասունի վրա է լա-
ւը լինէր Հասունը միայն կաթողիկոս պահել և
նոր Պատրիարք մը ընտրելով միանալ Հակա-
հասունեանց հետ:—Հակահասունեանք արդա-
րութեան գործոց պաշտօնէին դիմելով կը խն-
դրեն իրենց պատրիարքի ընտրութեան հրաման:
Պատասխան կընդունեն թէ թող սպասեն փոքր
ինչ:

Կիւրիկայէն կը գրեն թէ Հանձնաժողովը
Հակապ հասած է ևս Օգոստոսեցի բանդա-
րութեան արձակած է:

Կարնոյ կառավարիչ անուանեցաւ Սոսթաֆ-
ֆօսֆօր բաշա, նախկին պատերազմական գործոց
պաշտօնեայ:

Սեւեի Հակոբ սարկաւազ աղաւթեալ բան-
տէն Բնդիւր դեսպանատան շնորհիւ:

Կառավարութիւնը ընկերութեանց նկատմամբ
խիստ օրէնքներ սահմանելու կը պատրաստուի
ևս պետական խորհրդոյ մէջ այդ օրէնքներն կը
լինեն այժմ: Լստուած կարողութիւն տայ իրենց,
թող նեղեցիւր մտքերնին դնեն թէ մեր ալ
իրենց ականջ պիտի կանխեմք:

Հայկակ

«ՄԵԱԿԻ» ԴԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵՒՆՑ

ՏՐՆՈՎՈ, 16/28 ապրիլի: Այսօր Դոնդու-
կով-Կորսակով մի հիւսնայի ճառախօսու-
թեամբ փակեց ազգային ժողովը. ժողովի
անդամները բարձրաձայն աղաղակներով շնոր-
հակալութիւն յայտնեցին Վայրկին: Ժողովը
քննեց սահմանադրութեան օրէնքները: Ապ-
րիլի 17-ին կը լինի իշխանի ընտրութիւնը,
շատերը համոզված են, որ Բատտէրեքը իշ-
խանը կընտրվի:

ՕՐԻՆՔՈՒՐ, 17 ապրիլի: Բաղաբի մեծ և
լուսաբոյն մարդ, փաճառանոցը, դատաստանա-
կան աները, զօրանոցները և երկու եկեղեցի-
ներ բոլորովին ունչացած են հրդեհով: Փնա-
սը ահապին է. բնակիչների կէսից աւելին
անտուն ու անհայ մնացին. փնալոյնների
թիւում բազմաթիւ պաշտօնատէրներ կան:
Նրեք այրված դիակներ են գտնվել: Միխայիլ
Մալով դեռ առ այժմ որոշեց 10,000 ռուբլ
բաժանել ամենաշատ փնալոյնների մէջ:

ՏՐՆՈՎՈ, 18/30 ապրիլի: Այսօր կէսօրին
պրինց Բատտէրեքը միաձայն հաւանութեամբ
Ալեքսանդր առաջին անունով Բօլշարայի
իշխանը ընտրվեցաւ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐ, 16 ապրիլի: Պետական
բանկի 5% տոմսերը առաջին շրջանի արժէ
96 ռ. 65 կ., երկրորդ 96 ռ. 12 կ., երրորդ
95 ռ. 85 կ., չորրորդ 95 ռ. 85 կ., ներքին
5% առաջին փոխառութեան տոմսերը արժէ
242 ռ. 50 կ., երկրորդ 236 ռ. 50 կ., ա-
րևելեան առաջին փոխառութեան տոմսերը
93 ռ. 55 կ., երկրորդ 93 ռ. 75 կ.,
ոսկի 8 ռ. 47 կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ
Լոնդոնի վրա արժէ 23,12 պէնս, ռու-
սաց 100 ռուբլ Փարիզի վրա արժէ 243 Ֆր.
25. ամսում, Կիւմնիայի վրա 197 մարկ
50 պէնս:

Խմբագիր-Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐՄԵՐՈՒՆԻ

შ ე ბ ე

„შემა“

გეოგრაფიკული და მათემატიკური

1879 წლის

ყველა მკითხველს წარმოვთხუროთ, რაგონი თქვენი და თქვენთვის საჭირო

ყველა მკითხველს წარმოვთხუროთ, რაგონი თქვენი და თქვენთვის საჭირო

ყველა მკითხველს წარმოვთხუროთ, რაგონი თქვენი და თქვენთვის საჭირო

საქართველო-საქართველო გეოგრაფიკული და მათემატიკური

ПОТИ-ТИФЛИССКАЯ ЖЕЛЕЗНАЯ ДОРОГА ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съ 9 Апрелья будутъ въ движении товаропассажирскіе поѣзда: № 5 отъ Поти до Тифлиса и № 6 отъ Тифлиса до Поти по нижеслѣдующему расписанію.

Поездъ № 5				Поездъ № 6			
Станціи.		Приходъ.		Отходъ.		Станціи.	
		Ч.	М.	Ч.	М.		
Поти		—	—	6	45	Тифлисъ	
Ріонъ		1	25	2	20	Гори	
Квирилі		3	46	4	39	Михайлово	
Михайлово		9	36	10	06	Квирилі	
Гори		11	55	12	20	Ріонъ	
Тифлисъ		3	51	—	—	Поти	

Пассажирскіе поѣзда: № 1 изъ Поти и № 2 изъ Тифлиса, а также товаропассажирскіе поѣзда № 7 изъ Сурама № 8 изъ Тифлиса будутъ въ движеніи по прежнимъ расписаніямъ.

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

ПОРТНОЙ ИЗЪ ПЕТЕРБУРГА ГЕР-
МАНЪ на Гановской улицѣ въ домѣ
Іоанисіани. Имѣю честь извѣстить поч-
теннейшей публикѣ, что принимаю за-
казы своими товарами военныя и стат-
скія платья и исполняю собственнымъ
присмотромъ и также отдаю на прокатъ
разныя костюмы кромѣ того въ моемъ
магазинѣ имѣются мужскія и дѣтскія
костюмы. Заказы и продажа производит-
ся по весьма умѣреннымъ цѣнамъ.

4—10

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

საქართველოს გეოგრაფიკული და მათემატიკური

შედეგები		შედეგები		შედეგები		შედეგები		შედეგები		შედეგები	
პ.	კ.	პ.	კ.	პ.	კ.	პ.	კ.	პ.	კ.	პ.	კ.
შედეგები 18-ის											
1500	85	1740	85	1	1	2	2	3	3	4	4
241	—	238	—	100	—	106	19	100	—	5	65
320	—	102	—	7	40	7	60	7	60	7	60
7	40	5	60	5	80	5	80	12	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60	7	60	7	60	7	60	7	60
7	60	7	60								